

KOMAJ ŠE SLIŠIM

Jože Udovič

Komaj še slišim,
kako v drevesu
šumi daljava.

Komaj še čutim,
kako v meni
šumi drevo.

Izgubljam skrivnosti,
izgubljam besede,
pozabljam imena
svojih zvezd.

Čarovnik v stari
otroški knjigi
z rdečim cvetom na robu
ne čaka več name.

Nikoli ne bo izrekel besede,
nikoli ne bom brez sence,
nikoli ne bom hodil z njim
skozi skrite svetove.

Komu naj dam
stekleni kos pomladne modrine,
ki sem skozenj gledal svet,
komu oblak,
ki sveti vso noč?

Pozabljam imena
najlepših rož
in komaj še slutim
vetrove.